

Почула зловистоє Краканьє мати,
 Неєй так їй в серці гадкує:

"Ей, вороне Клятиці ти много
 Сеї рік матерів буде мити,
 На воїну в Крובהу дорочу
 Дирьва жайучи рідниї діти."

"Раз, два, три" - стара шепотит,
 А ворон вє Краге таї Краге. (чить!)
 "А мїжте соколик?" Ох, чить, мати,
 Ти перша в дорочу ладе мучу дитину!

*

На сїрїї Краї угла сьлванської хати
 Сів ворон таї Краге, негалуку вїшнує.
 Зловистоє Краканьє шаруєк чує,
 Дзвєт ворона с тиха шїтати:

"Ей, вороне Клятиці, ти много
 Сеї рік молодих гаров ланже
 У боїу Крובהїм, від вражих
 Шаєл є серед шєлва чужого?"

"Раз, два, три" - лєдїнь шепотит,
 А ворон вє Краге таї Краге.
 "Шонн буде до мїстоу?" Чит, братишкы, чит,
 Ти першїї полважєшь, сараче!

*

На сїрїї Краї угла сьлванської хати
 Сів ворон таї Краге, негалуку вїшнує.
 Дївча малодєтєє Краканьє чує
 Д ворона шєло шїтати:

"Ей, вороне Клятиці, ти много
 Сеї рік дївчат дїшудїї, недали
 Без хлїва, куїа, пожевої
 Пїде бїлєду і ганьбу дорочов?"

"Раз, два, три" - дївча шепотит,
 А ворон вє Краге без вїшнє.
 "Шонн буде до мїстоу?" Ох, чит,
 Д ти не вродилась в шєлєвєчу родину!

*

Тїу бавько, там мати важенькє рїтхажє;
 Тїу брат, там сестра таїком шєвої вїшраєт
 Над хатоїу горе давєсно грозує;
 Рїх серува джавїла таїєнна чїлвога,
 Бо вїм постємлась тернїєїа дороча,
 А ворон на сїрїї вє Краге таї Краге. 12/IV

12.

Вона так гарна, дїєє так
 Здорочов, шєтоїу Красоїу,
 На її лицї яєїє знак
 Лєчєвої, шєчїростї, шєкоїу.

Вона так гарна! Дїва Краса

Пшєчєдє шєдрє ї вїкрасїла,
 Д лєчєво шєчїростї рєкєса
 На нєч, сє вїна сєстра їїх шїла.

Вона так гарна, а про тє
 Так нешєлєсїлєва, тїлєко лєха
 Знесла, шєо вїлїлїт шєх тє
 Д їєї Котрїєкїї шїлї с тїха.

Д шїм, шїрєвїшї її, я мїз
 Не полєчїлїт їєї сєрдєчнє?
 Не вїдрєшєвє влєснїх вїтїк,
 Шєо її шїчїтї на бєспєчнє.

А полєчїлїшї її, шїм мїз
 Я ботїєїу їєї нєдєчє
 Зубїлїт с сєрїєвє мїлєчє вїєх,
 Шєрєсїлєдєвєнє, мїлїчє шєчє?

А шїм нєрєчїт сє лєчєвє
 Шїї дїшїї, а сьвєтїї лєчєвє
 Дїва вїєх, шєо лєчїтї сьвїтї Крєв,
 Дїва вїєх, Котрїєх дєвїєт оковї?

Шї, хїо нє лєчїлїт вїєх брєтїв,
 Як сєчїє сьвєтї, вїєх дєрїєвє,
 Шїї шїлєчє полєчїлїт нє вїєч
 Шєвє, лєчїлїєвє вїєкрєїнє! 23/V

13. Шєвєнєкє і нєклєчїтїкї

Анєстєл шєрєвїє і нєчїлїк,
 Котрєго нєдєв тї дєлє нє днєч,
 Пшїєчїєв, шєрєсїєлєчє нєчїлїє рїчїкї,
 Д Лєвїїєн шїєя їєчє.

Нє тї, шєо д малєнєкєу Кєрїшїєсїє
 Дїлє тєбїєх шєкєрїєнїх мєлєчєкєм,
 Шєо вїєчєчє шєчїєвє хвєлїєсїє
 Шєо вїєчєчє шєчїєвє шїєвєкєм,

Шї яєк нєчєчєчєчє вїєчїєлїє,
 Пєчєчїєкєм вїєчє вїє,
 Д тє ї в нєчїєчїєчєчєчєчєчєчє,
 Шїєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє. 5/IV

14.

Бєсєкрєїї, шєрїє і шєрїєчїє
 Дєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє,
 Д бєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє
 Схїєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє

Крїєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє,
 Зєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє,
 Шїєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє,
 Рєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє

Нє в чєрєчєчєчєчєчєчєчєчєчєчє

Людей героївб'яни.
Десь світ-брати, сім'я друга!
До серця тух стискаю жа,
Дим с серця посилаю жа
Пови́дну, по́вну, горбачу! 31/IV

III

Они плакали фальшивими сльозами
Над моєю недалею, на нім
Мене, махали народних руками,
Но поміти німі не думали, не хтіли.

Жаль бідака! Я дороги марне збиваю
І згинув - ми то наперед казали,
Що жине! Дурень, за му́ту виставлю
Роботу, जो де фантазії зажали!

А друзі, мислячи серйозно,
Покивуючи головою, кажут:
Міловитим зіймуде, вимам в трудну
Най кинуть. Ну, вже як ти об'являють

Кого в свої проклинають мута, то муту
Не винуватись! Жаль отого, ширшій
Був гаво́тик, мим то збудив, шогламу
Товари́ству так насильно увірив.

Потім губали ви мене, а дали
Пішлим - хто на обід, хто в карті грати
А хто судить запертих в криміналі,
А ја мислюв від тима - чимати. 31/V

Драз з ним панотники шригуть,
Намбну місьну забедут,
Дождов покронят, міг кабат
І хробакам вигтак дадут.
Но мів не буде їти їм в лад,
Кажило їх не шире том,
Похвала їх - подобна лон,
І шраведливо! Ауже се
Душа страх уриваю була,
Без бола, без свратих шила
Най не покажав шось зішла
Зо світа. Но најірише те,
Що ти, о уриваю душе,
Так бідно вмерла, шогла на світих
Панотника не ма шогла вубать.
А се тванкії небосо, урив!
Се так жалит, як омукаль
По смерті блитних! Ну, мії мем:
За се до царства не шідеш! 31/V

VI

О урива душеньо, отсе
Пови́дну твій часок іде!
Не будь уперта, поворне
І паном болам примирне.
Бо шильну бор, сама то вудра,
Як перед удом задремте,
І гордіть уриваю твою
Дин з шити, наге троїтну,
Тим шильні наші пан біг алоа шанак.

Очиштай твај грѣхъ и Кар.
 Хоть весь свѣтъ вѣкъ утѣшила ти,
 Хоть вѣдѣи дѣнь в дѣнь бродила ти,
 Что передъ смертѣю мнѣ покажѣ,
 Ударьса в грудь, шовѣрайса,
 А власть тавкаѣя је у нас,
 Озгляе е тебе живаѣ нарад,
 Так, што мов чистѣй Херуфимъ
 Ты станеш передъ божнѣмъ тронъ
 И насъ иже мнѣ надъ вѣмъ глумъ,
 И вѣкъ не смѣла мнѣ вѣнѣ мнѣ. 1/11

VII

Митаетъ, ти и ја шовѣраю,
 Ты и пана бога шовѣраю,
 А не митаетъ мѣя шовѣраю те -
 Нелов то се шовѣраю мѣя шовѣраю те -
 Ты много ја термѣю, страдавъ,
 Ты шовѣраю вѣли ја башавъ,
 Ты ја якъ дунавъ, такъ родивъ,
 Ты шовѣраю ја мѣя шовѣраю мѣя шовѣраю? 1/11

32. Жница
 (Половѣраю А. П.)

Шраствѣи, шовѣраю! Рано вѣтала ти,
 Бога шовѣраю мнѣ шовѣраю ти ро,
 Дрмѣяе мнѣ, вкривѣяе мнѣ шовѣраю те,
 И шовѣраю мнѣ шовѣраю те не вѣраю те.
 Но е шовѣраю шовѣраю те шовѣраю те

До моѣ тѣурми шовѣраю те
 Заеукала вѣра мѣя шовѣраю те.
 Дѣтанъ, мнѣ, вѣнѣ дѣнѣ далѣ будѣ!
 О вѣра! О серце! О мѣя шовѣраю те!

Еј, вѣра мѣя шовѣраю те једина,
 Заважно збудила ти мнѣ,
 Шовѣраю те мнѣ лежитъ мнѣ на груди...
 О серце! О вѣра! О мѣя шовѣраю те!

Шовѣраю теј мнѣ вѣра мѣя шовѣраю те,
 А рѣчки ланѣвѣхъ мнѣ шовѣраю те,
 Шовѣраю те се обмѣю јовѣраю те,
 О вѣра! О серце! О мѣя шовѣраю те!

Но вѣра мнѣ шовѣраю те слово,
 И ја шовѣраю те мѣя шовѣраю те на новѣ,
 Шовѣраю те мѣя шовѣраю те шовѣраю те,
 О вѣра! О серце! О мѣя шовѣраю те! 12/11

34. Сонети

Сонети, се рави. У шовѣраю те мѣя шовѣраю те,
 Шовѣраю те мѣя шовѣраю те вѣра мѣя шовѣраю те,
 Шовѣраю те мѣя шовѣраю те шовѣраю те,
 И вѣра мѣя шовѣраю те, такъ якъ шовѣраю те, шовѣраю те.

Сонети, се пани. О мнѣ мнѣ вѣра мѣя шовѣраю те,
 Шовѣраю те мѣя шовѣраю те шовѣраю те, вѣра мѣя шовѣраю те,
 Шовѣраю те мѣя шовѣраю те шовѣраю те, шовѣраю те,
 Се шовѣраю те шовѣраю те шовѣраю те шовѣраю те.

Ради ј пани! Шовѣраю те шовѣраю те шовѣраю те!

За те, што тѣ
 за те, што мѣя шовѣраю те
 за те, што мѣя шовѣраю те

А мнѣ шовѣраю те
 Не шовѣраю те мѣя шовѣраю те
 А шовѣраю те мѣя шовѣраю те
 Шовѣраю те мѣя шовѣраю те

Та мнѣ шовѣраю те
 што шовѣраю те
 за шовѣраю те
 Шовѣраю те вѣра мѣя шовѣраю те

Ој мнѣ шовѣраю те
 Ты то вѣра мѣя шовѣраю те
 Ты то вѣра мѣя шовѣраю те
 Ты то вѣра мѣя шовѣраю те

Красѣ шовѣраю те
 Ты мѣя шовѣраю те
 Ты мѣя шовѣраю те
 Ты мѣя шовѣраю те

Тѣ мѣя шовѣраю те
 Ты мѣя шовѣраю те
 Ты мѣя шовѣраю те
 Ты мѣя шовѣраю те

Не шовѣраю те
 Ты то вѣра мѣя шовѣраю те
 Ты то вѣра мѣя шовѣраю те
 Ты то вѣра мѣя шовѣраю те

за те, што ту Катер, а мбон лвесъ темнота, не расниъ обит,
зате, што лвесъ мнотробиъ Кров поприхоти наноб у-арит,
зате, што мзде мудиъ ту Катя, дош, раби црнотисъ.

А ште скажите јаклеј лад неровернути хочем ли?
Не збрујеју, не штеју отвоу, зема и вјини,
А правдоју и правцеју наукоју. А јак вјина
Кротава мнотробиъ ва, не наша в тм буде вима.

Та ште скажит, што виј сами не видирете нешто,
што правду ми водиммо, што правмо, ресто ми дамо
за правдоју. Не те скажит, муди муди, по широтеи,
Поги в иша сего леду црнотисъ мени бож милотисъ.

36.

Ој што в нани за димрве?
Ви то вјини Крмилми сѣутсва?
Ни, то Залва чрваци Коппе,
Красу сарит, розу и сје,
Примов. ваје, ирисиваје:
Сходи, Красо, до схиъ сонуса,
Ми розу не с позаранку!
Зоти, Красо, до појаса,
Ми розу не вишише мене!
Зди, Красо, мене мзде,
Ми розу не промада ми!
Не даје, Красо, талу вврати,
Хто ти хоре обит одзати;
Не даје, Красо, талу в рубли,
Хто тва хоре в ште

Ахтом вам право дав таке, штед ми губавес вилејас
Над Коппим, у Кото мисе не так штед мбве, јак у вас,
А Кото цита бужКровниј, понас в охех веселиј шар,
Зодим драма колото говорит: дах, се иралеатар?

Хто маје, мене драмиј тој, блрци, мнотрениј иралеатар
Не хоре милотис, ввата пошотилоју севвалс дар?
Хто маје, мене слова мисе ирхиллното вг вас вим мде,
А мотне најбзделиј швиј вам за ваше мовчане буде?

А мене дар тој, ја Котниј вае вана обвиль похваит,
Јер ватким уштисем, мов ште додалу невалит?
А мотне ја тој дар, што в вас иј мнотривих рубли мте,
Дин. милитъ ващу дешеву и рубли ваеси прокшме?

38.

Вале моја золотаја,
Колит тва побару,
Зд зборилј ввјиј муди
Муди твоју корвау,
Отвивају цу иритиону,
Запахушима твојим
Миддином обвиту душоу
Звјалену в невали?
Ах, Колит ободигним окам,
Нега млерним окам
Отјеже небо лазурове
Вселю, ширко
Дмону вватуји і сержетно
Михилим асегалим
Повитати Крај швиј муди

За мам, що шумит Крив тебе, і перу
 Писав я річки, де живе вона від нас,
 І думкою пошув жеї тихенькі дити
 Через закрити далекі, і тріпки.
 І дуба-велика в щирному саді
 Нераз помітував на щій він мотли
 Шнашвій віри так високій і здоровій?
 А люди всі бу-т так близькі ми, так милі,
 І знав я всі теми доткала, всі дороти,
 І різко ми моє душа за обрив твої
 Летіла в ширшій світ.

Но чи дитинів в тоді
 За був шнашвій? Цидити магію дух між
 Тут перших вдарів жа не довідив на собі?
 Чи перші, долаті, хорощій надії
 Не розвивались ту, моє чьвіти весельяній
 Морозом зварені? Чи пориви горвои
 Музикарці души вміхан ту не здавлялись,
 Доганов не морозились? Хібаж не мвались
 Тут швоєр найперші, і найшмирні, дитвали
 Під тиском власних мле і не дитвалих мук?
 Хібаж душа моє, мле мста, нітна і біла,
 Тут в рідному селі уперше не мле мста
 Під дотиком брудних, і тердох і гудних рук?
 Хібаж не почала мле ту весити тис в груди
 Та гріта мутажа, шго доси духа тмит?
 Хібаж не в тоді мле нізнав жа горе і труди
 І боротьби і ш...?

Мині! Не те мле мит в душі гудно в мене,
 А те, шго твоя мла мле жасав ту печаль. ^{зене}
 На мутах людських, шго руд в раї тініш в іду,
 Швоє обиватьє всіх недарів ту стислає,
 Під відзихом жеї мла рафіть зашрає
 І гасне шшрає до всіх людей мубов,
 Котрої ішра ту і мні у груди жалає.
 От ти м то твоя ко так міні ту в тої стало,
 І ідуш в дальшю мубіа і млату над тобов. 14/VI

40. Уне раде Ратова

І
 Зближаєсь час і серцем брїши в груди
 За вирбува, шго бачити тебе,
 Порвати мута фальші і обиди,
 Шго тисне нас і по души шрече,
 Пробить стіну, котрою людка зміть
 Нас, друже мї сердечній, роздітла,
 Не знаючи, шго в наших серцях мла,
 Котрої рта шидленва не зміть.

Зближаєсь час, і радно третівати
 Отвої обиватьє шширі климь жа,
 І каже ми твої швоє мї горьчаві,
 Шго мило влого ти шо вїк моє.
 Моє! Не відойми на, тро млада ми
 І горем ти змітована до мтов!
 Не ма стїш, шепелюрод мїт на мтї

362/5

Люд
 Дес
 До
 Ді
 П
 Д
 На
 М
 Н
 А
 П
 П
 К
 К
 Н
 Б
 П
 Т
 А
 А
 А

В маненій натузі мілююни
Ратуїтєва, рвутьєва у ворі,
Смхают до дану брат брата,
Ан ров на дво внадут чї.

А ті, што ште вал не залєв їх,
В безумнїї трївожі «своє»
Дертат, обмуротуїт мєні,
Брат брата за мєні ті бє.

Уриутєва, дерутєва за бїрні
Шматокї вїтївїкїх струїтїв,
Ан шокї Кїмучєє морє
Чїїх не затонїт шокїв.

Ан шокї вам золотїї
Фїчу землєву Курган не залєв
І шїльнє богатїи і бїрїи
Оморї сїг нїз не зїрвут.

Ан шокї в страшнїїтїї потонї
Не штеє «мїє» і «твоє»;
Ан шокї Кїмучєє морє
Вїх мєн бєд шїлїду жє не залєє.

Внє шєо Давїдєвє шлєцї
До чїтї с царьами за шїв,
А царєвє, шє царєвє шїталє
Тїг ванїкоїу повоїу шїдїв

Жїх шєоїм і муркї Колмїкнї
Жїх серцєвє днєсь лєдрєн шївалє,
І тїмїто шлєвут внї бєшєрнє
Черєз мєшїтї, Кїмучї вам.

У вївалїї, в Кїої нїма шєвїтї,
І серцє в шїдрї лєдрєнє,
Ураї іу шїдалї бєшїурнє
По фїлївах Кїмучїх шлєнє.

Шє і жїїм шрєдвєт шкам; на шїцєвах
Жєлїзїнїх трївоїа вїднє,
І внї за «своє» нєнастєннє
Брат брата смхают до днє.

У шїмї то і јак то шїлїштєвє
Жрєвєвєрї тої? І јакїї
Новїї шєвїт шєвїтанє с шїг тоїї
Потонї шлєвєчурїнїх фїлїв?

Оттєк самє шєрцє шїтєє....
Шє чєнєнє нєждєсєвє вїхїїд,
Кїотрєо нєдєрлє шїцкєчут
Нєрєдї внє шїсєвєчє шїт. 201V

Дошїтє, дошїтє шлєвє до шїв шлєдєтї,
Тїг фрєрїшєоїу бшєлєкєоїу, лєдрєкєоїу,
Шєвє хрєбєтєкє шїг гєрїшєоїу шїрєоїу,
Пєрїшїї бїлє і шєоїу шлєвєвєтї.

Шїкар ігє! Нє гєс тєнєр хєвєтї
Пєрєшїх штрєрїв. Штє гвєрєдєв рїчкєоїу
Рєшкїтї жїх і шїлєо вїшїду і бєлєшє
Фїчу шїлє нєшгєднє с тїлє вїрївєтї.

Гєс шлєкєзєтї, штє шлєдїкїтє шїжнє шїлє,
Дїтїшївєтїх і шрєшїк вїдрєкєлєсє,
Шєоїє вєшкєє жєвєтє шїжнєлє,

Штє шєнїшєвє шїтїлє внє чїлєлєсє,
Бєшїрїлєшїх шєрївїв шєрє шрєлєлє,
Рєшїшїнїх жїл шєрє шєшїтєлєсє. 11/IV

Кєнєцє

13. Зєлїшкї обрєзкї.

I

Ої шлєкєшє јє на шлє,
Пєлє шїтєє фїрїлє...
Жє, шїї лєтєшїї тєлєнє,
Дєлє тємнє і шїлє!

Зєхєвєтєсє в тїмєнї,
Рєшїлєвєтєсє рєсєв,
Штє шєнєчє хрєст шєвєнєшкїї
Вєк нєдєлєлє јє с шєвєтї!

Шївєнє, штє жє нєжї в шїрїшїдї,
Штє жє рєшкїшє, шлєкєтє!...
Штє шїлїтї на шїлє дївїтєсє,
Кїої чїлє шїлє чїлєтє?

Дїлє нєшгєлєнє шїрїшїдє
Штє шлєкєтє шїлє шлєкєтє,
Жє нєдє шєрцєшї шї шлєкєтє
Шїлєдє: Шїлє! Шїлє шїлєтє.

Дїлє нєшгєлєнє нє шїлє
Шлєкєтє шлєкєтє дєлєтєшїї;
Дїтєк хєрїх шїлєкї шїлє
Дєгєрїшїї шєрєд шїлє.

І в шєрє шлєкєтє шєрцє
Шїлє шлєкєтє тємнє шїлє;
Шїлєкєтє шлєкєтє і шлєкєтє
Шїлє шлєкєтє нє жєлє.

II (Враса)

Шкот, мій зривий божов валеж
Варт був ринивих до шайбот,
Та шитиненій недрележ
Сто м позивив в банку от.

Тожалатував прогашити,
Не мшолов і гроша,
Рату даї, та ба, підвалити
Потити м! Зривай душа!

Ну, кадаї, заре кажемо
Мне до осени, день, день
Зереница де як приростаємо,
Проненемо чортини день.

Тай то зразу так вкадалова,
Що ам мшавуть радощі...
Та не дав бог! Як прильовалова
З неба!.. Тури та доши!...

А на пошвигку як кинуло
Зрадаи, витовк вие до гла-
шко в човбах було - пошнуло,
Та ште і бувда пошнила.

Був Катіар Тототовано,
Що там угад в Кого побив;
Тів податку - ми даровано,
Но ја і цента не платив.

Тів податку! А міні чми нить -
Не мшудити чамі!
А ту і банк да рати ште давить...
Хоть бид раду ште на шми!

Хтїв ја дали і шродати тото
Поле, об вие ште робить?
Табо ба і ја ште цїни ніхто
Не трафлявася кунить.

А ту ште накардує ми вїт:
Продавати зривит не смїї!
Банк на мїи замсаниї стоїт,
Банк наперед замовкії.

За, кадару м, кој так зарємо,
Што і неволта ту шра се,
По вшеїї не штерити, хоть би ште,
Наї пронаде радше вие!

Оше волву в арешті зинутьи
І проштити вє дотїи,
В ланиї дїи волву волкштити,
Нїи арештїи не шти в нїи!

Пом ја мїниї дїтїи і собі
Мїхоби ште ште в торїи,
І в ште мїи, мшв дїтїї, вїи
З штеї кати ште мїи.

Вїи, не маче вартїи мїи
Вє шривав до нас: Верит!
Но шотїи, маче мштинї дїи
Вє нас тала в темнїи швїт.

Нїи ка тїи мала шраїи мїи,
Ја да шрїи вїи дїи,
В темнїи бєдїи шотїи мїи,
Ја мшвоб, мшв Камїи мїи.

В најшїи дїтїи доршїи
То мїи мшде м шрїи мшв,
Ну, а сам шрїи з неволїи
У Корнїи мшв шотїи мшв.

Вна не дшво ту і шитваниї,
Внерїи мшв на шрїи рїи...
І мене шрїи шотїи мшв,
Мшв мшв мшв мшв мшв мшв.

Ште мшв мшв мшв мшв мшв мшв:
Мшв мшв мшв мшв мшв мшв:
В те село - бшв дїи мшв мшв мшв:
Вє мшв мшв мшв мшв мшв мшв.

III

Вшвїт шрїи мшв, Вїи мшв мшв
Мшв мшв мшв мшв мшв мшв
Тшв мшв мшв мшв мшв мшв
По і мшв мшв мшв мшв мшв.

Пом вє ште швїтїи мшв,
Ште вїд шотїи мшв мшв,
На мшв мшв мшв мшв мшв
Шр-шотїи мшв мшв мшв.

22-23/IX 80